

94. møde

Onsdag den 16. maj 2001 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene. (Spørgetiden).

2) Forespørgsel nr. F 62:

Forespørgsel til fødevareministeren [om en revision af den danske fiskeriforvaltning].

Af Ole Vagn Christensen (S), Jens Kirk (V), Lene Espersen (KF), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD), Vibeke Peschardt (RV), Ole M. Nielsen (KRF) og Thorkild B. Fransgaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 3/4 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/4 2001).

3) Forespørgsel nr. F 60:

Forespørgsel til fødevareministeren [om en revision af den danske fiskeriforvaltning].

Af Kristen Touborg (SF) og Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/4 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/4 2001).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.

Af Jens Kirk (V), Henning Grove (KF), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 12/12 2000).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 195:

Forslag til folketingsbeslutning om et byggestop for alle konventionelle slagterier og mejerier og indførelse af en maksimal transporttid for råvarer.

Af Søren Kolstrup (EL) og Keld Albrechtsen (EL).

(Fremsat 27/4 2001).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 196:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af en økologisk og demokratisk fødevareproduktion tæt på råvareproducenterne.

Af Søren Kolstrup (EL) og Keld Albrechtsen (EL).

(Fremsat 27/4 2001).

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om leje.
(Lovforslag nr. L 237).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Jes Lunde (SF) og Thorstein Theilgaard (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forlængelse af barselorloven og af dagpengeperioden ved barsel og adoption).
(Lovforslag nr. L 238).

Medlemmer af Folketinget Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Pia Kjærsgaard (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om visum til Taiwans præsident.
(Beslutningsforslag nr. B 198).

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.
(Redegørelse nr. R 19).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Europaudvalget har afgivet beretning om Europaudvalgets fremtidige arbejde.

Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 2713

1) Til statsministeren af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Er statsministeren enig med miljø- og energiministerens udmeldinger ved konferencen om bæredygtige byer på Hindsgavl Slot ved Middelfart mandag den 7. maj 2001, som bl.a. blev gengivet i artiklen »Uenighed om hvor vi skal bo« i Jyllands-Posten den 8. maj 2001?«

Hans Christian Schmidt (V):

Først vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er godt, at statsministeren har haft mulighed for at komme i Folketingssalen i dag og redegøre for, hvad der er regeringens politik. Når jeg siger det sådan, er det, fordi befolkningen udeomkring desværre har reageret på en sådan måde, at de har været i tvivl om, hvad der var omkring bolig-mønstrene.

Det skyldes måske nogle udmeldinger fra den radikale Johannes Poulsen, der sidder i KL's formandskab, og som deltog i konferencen. Og sådan som miljø- og energiminister Svend Auken forsøger at forklare det, sammenligner han danskernes bomønster med, hvad der svarer til det i det gamle DDR.

Det kan vi jo ikke vide noget om. Men vi synes, det er meget vigtigt, at vi i dag får sat på plads, om der er grund til, at befolkningen er så bekymret. Hr. Johannes Poulsen fra Det Radikale Venstre udtrykker i hvert fald ønske om, at man får en anden politik med hensyn til bomønstret.

Så derfor er spørgsmålet stillet, og vi ser frem til at høre svarene.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg forstår, at spørgeren har stillet det samme spørgsmål til økonomiministeren og indenrigsministeren.

Jeg skal gøre det meget kort, for der er ikke meget kød på den pind. Jeg synes ikke, vi her i Folketinget skal bruge tid på at debattere på grundlag af avisoverskrifter.

Jeg vil derfor henvise spørgeren til miljø- og energiministerens indlæg i Jyllands-Posten den 10. maj i år. I dette indlæg gendriver miljø- og energiministeren meget klogt, synes jeg, de synspunkter, som formanden for Teknik- og Miljøudvalget i Kommunernes Landsforening, Johannes Poulsen, har tillagt ministeren, og som var anledning til forsideartiklen i Jyllands-Posten den 8. maj i år.

Og mere er der jo faktisk ikke at sige om den sag. Det er, hvad jeg kan oplyse, og man kan jo eventuelt læse den pågældende artikel, hvis det har interesse.

Hans Christian Schmidt (V):

Nu skal statsministeren jo selv afgøre, hvad statsministeren vil svare, men det er sådan set utroligt, når man erindrer sig, at det er kommunerne, der står for, hvordan man skal planlægge bebyggelser over det ganske land, at statsministeren så her, hvor en radikal formand, der hedder hr. Johannes Poulsen, udlægger teksten fuldstændig anderledes, ikke er i stand til at fortælle lidt om, hvordan regeringens holdning er til, hvordan danskerne skal bo i fremtiden.

Man må jo også sige, at det kan overraske noget, når vi kigger tilbage. I 1996 lavede regeringen en landsplanredegørelse. I den landsplanredegørelse manglede man helt et afsnit om landdistrikterne. Man havde end ikke med, hvordan landdistrikterne skulle udvikle sig. Heldigvis gjorde regeringen det, at den trak sin landsplanredegørelse tilbage, og lavede en ny i 1997, og så fik vi et afsnit med om landdistrikterne.

Set i det lys kan det vel ikke undre, at befolkningen er noget bekymret for, om der er plads til, at man også får udvikling i landdistrikterne. Og hvis det står til troende, at statsministeren bekræfter de synspunkter, som miljøministeren kom frem med under debatten, hvor jeg må konstatere, at miljø- og energiministeren jo i hvert fald siger, at man ikke skal have mulighed for at bo i det åbne land, så må jeg spørge statsministe-

ren direkte: Er det statsministerens opfattelse, at den danske befolkning skal have lov til at kunne etablere sig i det åbne land?

Holger Graversen (S):

Jeg mener, at Venstres miljøordfører kunne have sparet sig ulejligheden og statsministerens tid ved at have læst hr. Svend Auken's efterfølgende korrektion i Jyllands-Posten.

Desuden havde vi en landdistriktsdebat her i salen den 4. maj, hvor hr. Hans Christian Schmidt også var til stede som ordfører, og der fremgik vores holdning til landdistrikterne.

Men da vi nu har emnet oppe, vil jeg godt spørge statsministeren: Hvilken indflydelse mener statsministeren, det har på folks lyst til at bosætte sig på landet, at Venstre f.eks. nu har blokeret for forlig om støtte til små, decentrale kraftvarmeværker på landet? Det er jo noget med omkring 1.500 kr. pr. måned for tusindvis af landfamilier.

Og jeg kunne stille det samme spørgsmål med hensyn til Venstres holdninger til at afskaffe lukkeloven og til at give tilladelse til flere lavprisvarerhuse i de store byer.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, jeg lader mit gode hjerte løbe af med mig i dag og dermed også bekræfter over for hr. Hans Christian Schmidt, hvad jeg tror, at spørgeren i virkeligheden godt ved, men o.k. så lad mig understrege det:

Udgangspunktet for regeringens landdistriktspolitik, som jo er ganske omfattende, ganske intens med mange gode redegørelser og også mange gode initiativer, som hr. Holger Graversen var inde på før, er en overordnet målsetting om, at der i landdistrikterne skal skabes en bæredygtig udvikling. Og det betyder tilstrækkeligt med erhvervs-, beskæftigelses- og bosætningsmuligheder samt gode service-, kultur- og fritidstilbud.

Og så vil jeg sige til hr. Holger Graversen: Jeg er ganske enig i det grundsynspunkt, der her er nævnt. Det ville have været en stor, stor hjælp også for landdistrikternes fremtid, hvis Venstre ikke havde blokeret for forliget om de decentrale kraftvarmeværker, så de små samfund kunne få energi til rimelige priser.

Og så har jeg som sagt ikke mere at oplyse i denne sag.

Hans Christian Schmidt (V):

Hvis statsministeren synes det, vil jeg da gerne citere fra den avisartikel. Der står her i Jyllands-Posten tirsdag den 8. maj, at Johannes Poulsen mener, at Svend Auken er i fuld gang med ændre udviklingen imod befolkningens ønsker, og så begynder citatet:

»Hvis vi havde råd, ville de fleste af os bo ude i naturen ved skov, vand og strand. Nu forsømmer man de mange, der vil noget andet end at bo midt inde i byerne. Vi så, hvordan det gik i det gamle DDR, hvor folk skulle bo i firkantede kasser inde i byerne med nogle madfabrikker spredt rundt på landet, og det er et alternativ, som ikke ret mange vil synes om. Derfor er man nødt til at lytte til, hvad det er, folk gerne vil have, i stedet for blot at følge en ren skrivebords-tanke.«

Man kan i hvert fald ud af det her læse, at regeringen er på en alvorlig kollisionskurs med KL. Formanden, som i øvrigt er fra det samme parti som regeringspartneren, Det Radikale Venstre, mener altså, at det er regeringens politik. Det er ikke engang noget, oppositionen blander sig i. Uenigheden klarer regeringen så udmærket alene, den opstår mellem de to partier, der skal afstikke rammerne for, hvordan man skal udvikle sig bomæssigt i Danmark.

Det er jo tankevækkende, og jeg kan forstå, at statsministeren ikke er i stand til at gøre mere ud af sagen. Jeg kan ikke engang få svar på, om man kan få lov til at bo ude i naturen, hvilket ellers bliver krævet af f.eks. KL. Og jeg må jo sige, at det kan måske heller ikke undre, for hvis man ser de udskrifter, der er lavet af ministerens tale på Hinds-gavl, så er det jo netop, at man ikke skal have lov til at bo ude i det åbne land. Det er så åbenbart signalet fra statsministeren.

Jens Rohde (V):

Jeg vil bare lige anholde den kommentar, at Venstre blokerede for det forlig. Der er ikke noget til hinder for, at regeringen gennemfører det alligevel. Værsgo.

Og lige så snart – hvis vi får en borgerlig regering – så gennemfører vi nøjagtig de ting, som vi var fuldstændig enige om. Der er bare lige den lille passus om, at afgifterne så partout skal stige i år 2005, som vi ikke vil være med til. Og den kunne man bare have fjernet fra regeringspartiernes side, så havde der jo ikke været noget problem.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er spørgetid, og der skal stilles spørgsmål, ellers får man ikke ordet for fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2718

2) Til statsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er ønsket om at »modernisere« grundloven om et par år i realiteten et ønske om at tilpasse Danmarks grundlov til en kommende EU-forfatning og fremover gøre det muligt at afgive dansk suverænitet uden at spørge befolkningen ved folkeafstemninger?«

Skriftlig begrundelse

Folketinget og regeringen har frem til den 30. juni 2003 besluttet at gennemføre en folkelig debat om det danske folkestyre. Debatten skal angiveligt give et indtryk af, om befolkningen støtter en modernisering af grundloven. Til formålet er der afsat 4 mio. kr. til støtte til debataktiviteter m.m.

Initiativet til at ændre grundloven skal formentlig ses i lyset af EU's bebudede nye regeringskonference, som går i gang i 2004 og som bl.a. sigter mod at vedtage en EU-forfatning. Her kan den danske grundlovs restriktive krav omkring dansk suverænitet komme på tværs for de unionsivrige politikere. De mange danske folkeafstemninger om EU-forhold har besværliggjort livet for unionspolitikkerne, der flere gange ved folkeafstemninger er blevet underkendt af befolkningen. Senest forhindrede befolkningen et stort politisk flertal i Folketinget i at afskaffe kronen, Nationalbanken og et selvstændigt dansk pengevæsen.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo bekendt, at man i EU og EU-medlemslandene vil arbejde på en slags grundtraktat, en slags forfatning for EU, det er det, der er oppe, og at det kommer på, når den næste regeringskonference starter, som er planlagt til 2004.

Samtidig har man fra Folketingets side igangsat en folkelig debat, der skal køre frem til juni 2003 om ændringer af grundloven, om hvordan befolkningen er indstillet på at modernisere – som man kalder det – grundloven.

Så kan man jo godt få den måske for nogle – i hvert fald for mig – ubehagelige tanke, at den skjulte dagsorden er, at grundloven skal tilpasses en kommende EU-forfatning, og det er baggrunden for dette spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg kan ikke se det. Jeg må sige, at det er en sammenkobling, som jeg ikke forstår, og som ikke har noget på sig.

Det er rigtigt, at vi med jævne mellemrum har grundlovsdebatten løbende, senest i forbindelse med grundlovens 150 års jubilæum i 1999, og jeg ser netop Folketingets initiativ som et resultat af den gode opmærksomhed omkring grundloven, som jubilæet afstedkom.

Jeg synes, at det er rigtigt og godt, at vi har en bred debat derom. Det skal selvfølgelig have lov at forløbe i sit spor, sådan som der er lagt op til.

Men derfra og så til at hævde, at initiativet til en folkelig grundlovsdebat har noget at gøre med Nicetraktaten eller en kommende regeringskonference, er uden hold i virkeligheden. Det er to forskellige ting, og det er klogt at holde dem adskilt på en fornuftig måde.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret. Men det er vel også klogt at se tingene i en sammenhæng og et globalt eller regionalt perspektiv, og hvis det er tilfældigt, at der er et sammenfald af ønsker om eventuelt at modernisere grundloven og så ønskerne om at lave en EU-forfatning, nå ja, så kommer tingene jo til at spille sammen.

Jeg vil derfor stille statsministeren dette til-lægsspørgsmål: Har statsministeren selv eller hans parti nogen tanker om eller ideer om at ændre f.eks. på grundlovens § 20, som altså er den paragraf, der har med folkeafstemninger at gøre og har forbindelse med suverænitetsafgivelse, sådan at det f.eks. i fremtiden bliver lettere at afgive suverænitet uden at skulle have en folkeafstemning?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2715

3) Til økonomiministeren af:

Jens Kirk (V):

»Vil ministeren oplyse, om hun er enig med sin partifælle Johannes Poulsens udtalelser i Jyllands-Posten den 8. maj 2001 i artiklerne »KL: Auken er som DDR« & »Uenighed om hvor vi skal bo«, hvor Johannes Poulsen udtaler, at »Aukens planer kan ødelægge hele udviklingen i Danmark« og »Aukens forsøg på at styre udviklingen i danskernes bomønstre er at sammenligne med udviklingen i det gamle DDR«?»

Jens Kirk (V):

Vi har lige haft en landdistriktsdrøftelse under indenrigsministerens ressortområde her i Folketinget, hvor stort set alle var enige om, at vi var på den rigtige vej. Der var nogle nuancer, man lige skulle have lidt hånd i hanke med, men ellers syntes vi, det var et godt arbejde, der var sat i værk, og at det gik den rigtige vej.

Men så lige pludselig ser vi i Jyllands-Posten den 8. maj på forsiden, at Johannes Poulsen udtaler, at miljøminister Svend Auken er ligesom de gamle DDR'er. Er økonomiministeren enig i den udtalelse?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nej, det er jeg ikke enig i. Jeg mener i øvrigt ikke, at man ved at karakterisere hinanden enten på den ene eller den anden måde fremmer nogen som helst form for kvalificeret debat.

Så skal jeg gøre opmærksom på, at den konference, der refereres til, hvor miljø- og energiministeren holdt et indlæg, var en konference om bæredygtighed i byer og handlede altså ikke om det åbne land og landdistriktspolitik som sådan.

Jeg skal også minde om, at der er udmærkede muligheder for kommunerne til at lave lokalplaner omkring landsbyerne og dermed skabe muligheder for yderligere bosætning i forbindelse med landsbyerne.

Så jeg er lidt overrasket over, at den debat har fået den vending, som artiklen i Jyllands-Posten giver.

Jens Kirk (V):

Tak for svaret.

Det vil sige, at økonomiministeren er uenig med Johannes Poulsen, medlem af Det Radikale Venstre.

Men tilbage står jo, at selv om det var en konference om byerne, gik miljø- og energiminister-

ren jo helt ud på landet og inddrog dem i debatten, sådan at det blev både en landdistriktsdebat og en bydebat om, hvor der skulle bygges boliger, og det er vel rigtigt, at så må vi betragte det som noget, vi så i det gamle system i DDR, hvis han kan få held til at gennemføre det, som det er sagt.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes da, det er rart i hvert fald at få en melding fra økonomiministeren om, at man ikke er enig.

Nu er det jo sådan, at vi kan godt sige, at konferencen handlede om bæredygtighed i byerne, men hvis man må citere lidt fra, hvad miljø- og energiministeren sagde ved den lejlighed, så var det jo bl.a.: »Havde vi ikke lavet kystloven i sin tid, så ville byvæksten nogle steder være foregået langs kysterne i endnu højere grad. Nu har vi en chance for, at vi kan tvinge noget af udviklingen ind i landet.« Det handler jo ikke meget om byer, det handler om kystloven, som jo ligger langt uden for byerne.

Eller et andet sted: »Vi bliver også i fremtiden nødt til at sætte grænser for udviklingen herhjemme. Lad mig tage det åbne land. Vi skal udvikle den bebyggelse, der findes i det åbne land og i landsbyerne. Det er vi meget positive over for, men vi vil ikke have tilbygget det åbne land.« Hvad har det med byer at gøre?

Se, det er jo miljø- og energiministeren, der åbner dansen ved at begynde at diskutere det åbne land og begynde at diskutere kystloven. Derfor får vi debatten, og derfor er det vigtigt at høre på økonomiministeren, om man er enig i, at man vil styre det på en sådan måde, at det ikke vil være muligt for den danske befolkning selv i højere grad at få lov til at vælge, hvor den lyst til at bo.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det, jeg erklærede med uenig med Johannes Poulsen i, var: »Auken er som DDR.« Det var også det spørgsmål, jeg fik af hr. Jens Kirk for et øjeblik siden. Jeg er uenig i de ord, der udgør det citat.

Så siger både hr. Jens Kirk og hr. Hans Christian Schmidt, at miljø- og energiministeren drager helt ud på landet og nævner kystloven og grænser for tilbygning i det åbne land.

Jeg vil gerne slå fast, at miljø- og energiministeren talte om bæredygtighed i byer som sådan, herunder landsbyer, og bæredygtighed i den sammenhæng.

Så blev der citeret fra kystloven og grænser for tilbygning i det åbne land, og det er regeringens politik, og det er Det Radikale Venstres politik at have en restriktiv holdning til kystnære områder og bebyggelse dér.

Jeg kan opfordre hr. Hans Christian Schmidt og andre til at rejse til Belgien eller Holland og se, hvordan man har bygget helt langt ud i klitterne og helt ud på strandene. Det er godt, vi har haft regler i Danmark, der forhindrede det.

Dernæst skal vi også beskytte det åbne land. Vi har zonelovgivning og regelsættet om udvikling i det åbne land. Så vidt jeg ved, er der brede flertal for det. Jeg ved godt, at Venstre af og til fremsætter forslag om at ændre zonelovgivningen på de her områder, og det er jo Venstres ret at have en politik på det område, men Det Radikale Venstres og regeringens holdning er, at vi har pligt til og politisk ønske om at beskytte udviklingen de steder, der er sårbare, og det er ved kystnære områder, og det kan være i det åbne land.

Jens Kirk (V):

Tak for svarene endnu en gang. Vi kan konstatere, at økonomiministeren er uenig med Johannes Poulsen. Vi kan også ligesom høre af de svar, vi får af økonomiministeren, at baggrunden for at sige nej til de beslutningsforslag, der har været fra borgerlig side, om udnyttelse af disse bygninger på landet til noget mere – når vi ser sammenlægning af landbrug, bliver der en masse tomme bygninger – er, at man sådan set hellere ser dem stå tomme eller fjernet, end at de bliver brugt til noget andet, og at menneskene skal flytte til byerne.

Det er rettere sagt De Radikales holdning, og der støtter de altså miljø- og energiministeren.

Hans Christian Schmidt (V):

Nu fremgår det jo af spørgsmålet, at der også tit er uenighed om, hvor vi skal bo, og det er det, der står tirsdag 8. maj 2001, som jeg citerer fra, og det indgår i spørgsmålet. Der har Johannes Poulsen, den radikale, udtalt følgende: »Udviklingen i landdistrikterne er vigtig, men det har regeringens oplæg til en bæredygtig udvikling i stor udstrækning overset. Det må ikke blive et mål, at den samlede befolkning skal flytte til byerne. Derfor er det vigtigt, at regeringen gør sig overvejelser om, hvordan livet på landet skal opretholdes.«

Samtidig mangler man en diskussion af, hvad befolkningen og erhvervslivet ønsker, mener hr.

Johannes Poulsen, der tror, at miljø- og energiministerens planer kan ødelægge hele udviklingen i Danmark.

Man forstår jo bedre, hvorfor der er den frustration i befolkningen over, hvilken vej vi skal, når man kan have en radikal formand i KL, der mener det her, og man kan have en regering, der har et helt andet bud på det.

Så kan vi høre, at miljø- og energiministeren bliver citeret for noget, og når vi går ind og finder ud af, hvad der er blevet citeret fra, så er der talt om emner, som jeg forstår hverken statsministeren eller økonomiministeren berører.

Det er ærgerligt, at vi har en miljø- og energiminister, der siger de ting, fordi der sidder jo mange folk på sådan et Hindsjavlmøde og hører efter, hvad regeringens politik i grunden er, og når selv Johannes Poulsen, der er formand for KL's udvalg vedrørende de her boliger, er så meget i tvivl, ja, så er det ikke mærkeligt, hvis kommunerne og befolkningen også er i tvivl, og det synes jeg er synd. Det vil jeg bede ministeren om at rette.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er radikal politik, at man fra centralt hold i København skal styre helt præcist, hvor det er hensigtsmæssigt, at et hus skal ligge, når vi har kommuner, vi har amter, ja, vi har sågar nu nogle steder Hovedstadens Udviklingsråd.

Det, der bare er mærkeligt ved det, er, at først så har vi en minister, der forhindrer, at der skal være store varehuse, fordi vi skal bevare de små landsbyer. Bagefter når landsbyerne vil lave udbygninger, så får de også nej. Man kan endda se et politisk mønster ud fra, hvilken farve borgmesterkasketten har.

Er det virkelig radikal politik, at det skal foregå herindefra, at man inde i København bedst ved, hvordan de skal gøre ude i de små lokale områder?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hvis hr. Jens Hald Madsen havde været her fra spørgsmålets start, ville Venstres medlem have hørt, at jeg var fuldstændig tryk ved, at kommunerne havde kompetence til at lave lokalplaner for landsbyerne, og zonelovskompetencen er lagt ud til kommuner og amter efter en model, som Det Radikale Venstre støtter fuldt ud.

Så den centrale styring, der er, er via lovgivning og kompetencefordelingen herinde, det er via landsplanredegørelse. Resten ligger til udfyl-

delse af de rammer, som fastsættes af Folketinget, ude hos kommunale og regionale myndigheder.

Til hr. Jens Kirk: Det Radikale Venstre har intet imod, man bruger tomme bygninger fra nedlagte landbrug. Det er der også udmærkede muligheder for i dag efter bestemte regler, efter lokale afgørelser, regionale afgørelser. Det er vi helt trygge ved.

Til hr. Hans Christian Schmidt: Det er fuldstændig korrekt, at jeg er enig i, det er ikke et mål, at alle skal flytte til byerne. Det er jo heller ikke regeringens mål, og det er jo heller ikke Folketingets mål.

Jeg må henvise til hr. Jens Kirk, der meget fair indleder sin begrundelse for spørgsmålet med at referere til den debat, der har været i Folketinget for få uger siden om landdistriktsredegørelsen, hvor der stort set var enighed. Vi har ikke nogen andre meninger end dem, der blev tilkendegivet under den debat i Folketinget for få uger siden. Det her virker næsten som sort tale.

Konferencen handler om bæredygtighed i byer. Miljø- og energiministeren refererer til, at det er vigtigt, vi beskytter visse sårbare dele via et regelsæt. Det er gammelt politisk stof, der er ikke noget nyt på vej på det område.

Kristian Jensen (V):

Jamen at der ikke er noget nyt på vej kan jo både ses som noget positivt og noget negativt. Hvis de gældende regler er med til at forhindre, at folk har mulighed for at bosætte sig i det åbne land under forudsætning af, at det trods alt ikke skader for meget, så er de gældende regler jo noget negativt.

Der siger Johannes Poulsen faktisk i den her meget omtalte artikel, at da man byggede betonbyerne i 1960'erne og 1970'erne lyttede man til planlæggerne og arkitekterne. Nu er det på tide, at man lytter til folket og hører, hvordan det er, at folk gerne vil bo.

Så mine åbne spørgsmål, det håber jeg ikke, ministeren opfatter som sort snak, er: Er økonomiministeren enig med Johannes Poulsen i, at vi skal lytte til folket? Og er økonomiministeren indstillet på, at hvis de nugældende regler er forhindringer for, at man kan have en bæredygtig udvikling i landsbyerne og i landdistrikterne, så at ændre de nugældende regler?

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes jo nok, jeg har hørt efter. Jeg har også ude i virkeligheden set, hvordan kommuner og

amter er blevet underkendt. Når de har bedt om at få en udvikling i gang, så er det fuldstændig blevet afvist direkte af miljøministeren.

Miljøministeren er også kommet med udtalelser om, at en fremtidig udvikling i Danmark skal koncentreres om byerne, at der ikke vil blive givet tilladelse til mere byggeri i det åbne land, ligesom nybyggeri i landsbyerne vil blive stærkt begrænset.

Talen er da klar, og det, jeg blot ønsker et svar på, er: Er centralisme og fokus på byerne i stedet for landsbyerne virkelig radikal politik?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til spørgsmålet om, hvorvidt vi ville lytte til folket, vil jeg sige, at jeg vil hellere gå ind i en dialog med folk. Det er meget bedre at have en dialog, for det kunne jo godt være, at nogle af de synspunkter, jeg repræsenterede, kunne overbevise nogle andre om, at man ikke bare skal bygge overalt i det åbne land.

Men jeg kan høre, at det vil Venstre gerne. Ingen regelsæt overhovedet, byg hvor som helst i det åbne land. Det er da interessant, det noterer jeg mig, det vil indgå i dialogen med et spørgsmål om, hvorvidt det er klogt.

Så vil jeg bare over for hr. Jens Hald Madsen gentage: Den landdistriktsredegørelsesdebat, der var i Folketinget, hvor der ifølge hr. Jens Kirks partifælle hr. Jens Hald Madsen stort set var enighed hele vejen rundt, er der altså ikke fra radikal side ændret noget omkring. Der er heller ingen ændring i de muligheder, der er for kommuner til at lave lokalplaner i forbindelse med deres landsbyer og dér have mere jord, der kan bruges til bebyggelse. De regler gælder stadig væk, ingen ændringer.

Der skabes en polemik i øjeblikket, som er uden hold i virkeligheden, på baggrund af et citat med en karakteristik af, at miljø- og energiministeren er som DDR. Det mener jeg er en ukvalificeret måde at have en debat på. Jeg synes, vi skal mødes under mere åbne former til den type diskussioner, hvor vi kan have en friere debat end under spørgetiden om onsdagen; det er de trods alt for vigtige til.

Lis Greibe (S):

Hr. Jens Kirk henviste til et af de utallige genfremsatte beslutningsforslag, som vi har haft, bl.a. det om udnyttelse af overflødiggjorte landsbybygninger. Jeg vil så spørge ministeren, om ikke det er rigtigt, at planlovens § 37 faktisk giver mulighed for at udnytte bygninger, der

ikke længere er nødvendige for driften af landbrugsejendomme. Men de skal altså have været overflødige i mindst 5 år, og i praksis viser det sig, at grunden til, at overflødiggjorte landsbybygninger ikke udnyttes, er, at mange er i for dårlig bygningsmæssig stand eller ligger uhenigtsmæssigt.

Jeg kan ikke tillade mig at spørge hr. Jens Kirk, men jeg vil da i hvert fald gøre opmærksom på, at i den debat, vi havde, udtalte miljøministeren, at der i øjeblikket er et udkast til en ny vejledning om administration af landzonebestemmelserne i teknisk høring i relevante ministerier, men at det også er blevet slået fast, at når man vil lave nogle udvidelser, skulle det dreje sig om mindre udvidelser af erhvervsvirksomheder, og at vi holdt fast på, at det skulle ikke ødelægge det åbne land.

Kristian Jensen (V):

Når ministeren snakker om sort tale, må jeg bare konkludere, at ministeren selv benytter sig af kulsort tale, når ministeren kan konkludere, at der skulle være et forslag fra Venstre om, at der overhovedet ikke skulle være nogen regler.

Jeg vil bare spørge ministeren: Hvem er kommet med det forslag? Nævn mig ét eneste Venstreforslag, hvor det er sagt, at der overhovedet ikke skulle være nogen regler. Når ministeren ikke kan gøre det, håber jeg, ministeren vil erkende, at det, ministeren sagde lige før, var en fortalelse eller en overdrivelse.

Vi ønsker i Venstre, at der skal være et sæt overordnede spilleregler, men at der skal være plads til forskellighed og plads til udvikling i det åbne land. Med det svar, som ministeren har givet her, er jeg bange for, at den dialog, ministeren snakkede om, ender med at blive en enetale fra regeringens side.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er ikke mange minutter siden, at en af hr. Kristian Jensens partifæller problematiserede, at miljø- og energiministeren havde sagt, at der skal være grænser for tilbygning i det åbne land.

Det må jeg forstå på den måde, at Venstre ikke mener, at der skal være grænser for tilbygning i det åbne land. Hvorfor skulle man ellers problematisere miljø- og energiministerens udtalelse?

Så vil jeg bekræfte over for fru Lis Greibe, at det, som det er beskrevet om planlovgivningen m.v., er korrekt.

Til allersidst: Hvis Venstre ønsker en overordnet styring, er uenigheden mellem Venstre og

Det Radikale Venstre eller Venstre og regeringen måske, i hvilken grad den overordnede styring skal være der.

Og så omkring dialogen: Det er ikke sikkert, at dialogen bliver særlig frugtbar mellem Venstre og Det Radikale Venstre, men nu er Venstre altså heller ikke folket, og den dialog, jeg sagde, vi skal have, var mellem folk og politikere, og jeg er glad over, at der er andre end Venstrefolk at være i dialog med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2654

4) Til trafikministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for umiddelbart at sikre en fuldt betryggende sikkerhedsstandard for passagererne på jernbanen over Øresund?«

Søren Kolstrup (EL):

Baggrunden for spørgsmålene er følgende forhold, nemlig at man har kunnet registrere, at tog kører forbi rødt på Kastrupbanen på grund af et særligt signalsystem, at man på strækningen Helsingør-Malmø udsætter lokomotivførerne for hele tre forskellige signalsystemer, og at Jernbanetilsynets Flemming Lund har udtalt til Politiken: »I det lange perspektiv kan vi ikke afvise, at der sker ulykker på grund af signalanlægget.« Det er jo ikke just en betryggende udtalelse, hvorfor man kan forvente, at der tages initiativer til, at man får en sikker strækning.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg finder det afgørende, at sikkerheden er i orden ved jernbanen. Det gælder også strækningen over Øresund, som passagererne fortsat trygt kan benytte.

Ved etableringen af strækningen Københavns Hovedbanegård-Kastrup-Peberholm anvendtes et system med reducerede ydre signaler, det såkaldte RYS-system. RYS-systemet har været godkendt frem til den 30. juni 2001. Jernbanetilsynet har nu truffet afgørelse i sagen. Afgørelsen indebærer, at der skal ske en ombygning af visse signaler på strækningens stationer til det traditionelle signalsystem.

Sund & Bælt Holding A/S, der er ejer, og Banestyrelsen, som er infrastrukturforvalter på

den væsentligste del af strækningen, har accepteret afgørelsen og er i dialog med Jernbanetilsynet om arbejdets udførelse.

De krævede tilpasninger skal ses som tiltag til at øge det i forvejen høje sikkerhedsniveau, og jeg finder på dette grundlag ikke anledning til på nuværende tidspunkt selvstændigt at tage yderligere initiativer til sikring af den nævnte strækning.

Søren Kolstrup (EL):

Det tyder jo så på, at der er problemer, når man siger, at man skal i gang med ombygning af visse signaler. Kan ministeren oplyse, hvornår man tager fat på denne ombygning, og hvornår den tænkes afsluttet? Og kan ministeren svare på, hvorfor der kun skal være tale om visse signaler?

Det undrer mig, at der ikke skal gøres noget umiddelbart. Hvis der er problemer på lang sigt, hvis det er nødvendigt at ombygge signalerne, må det vel også være nødvendigt, at der umiddelbart træffes nogle ekstraordinære forholdsregler.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Det er jo sådan, at det er præcis umiddelbart nu, man går i gang. Det er jo sådan, at Jernbanetilsynet har truffet sin afgørelse. Denne afgørelse er accepteret. På baggrund af det går man i gang med at etablere signalerne, som Jernbanetilsynet kræver. Det er det, der sker, og det sker lige så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre, så man bringer det til at opfylde de samme krav, som gælder på andre jernbanestrækninger i Danmark. Mere synes jeg sådan set ikke, man kan forlange. Det er situationen i en nøddeskal.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil gerne i forlængelse af ministerens svar spørge, om man vil sikre, at lokomotivførerne fuldt ud inddrages i bygningen af det nye system, idet man kan konstatere, at de ikke tidligere fuldt ud har været inddraget – netop fordi de jo mærker problemerne på kroppen.

Endelig vil jeg godt indskærpe mit spørgsmål fra før: Ministeren taler om visse, om *visse* signaler. Skal jeg forstå ministeren således, at det kun er hvert andet signal, eller er det alle signaler på strækningen, der ombygges?

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg går ud fra, at spørgeren accepterer, at den myndighed, som har ansvaret for tilsynet med

sikkerheden på jernbanen, er Jernbanetilsynet. Det er Jernbanetilsynet, der er kommet med sin afgørelse og sin indstilling, og det er den indstilling, der bliver fulgt fuldt og helt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2655

5) Til trafikministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Er ministeren indstillet på at gennemføre et sikkerhedssystem på jernbanen over Øresund, som mindst er på niveau med det øvrige danske jernbanenet, og vil ministeren i denne forbindelse arbejde for om fornødent, at der bliver én og kun én ejer af jernbanenet?«

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Som det fremgik af mit svar på spørgerens forrige spørgsmål, sikrer Jernbanetilsynets afgørelse, at sikkerhedssystemet på Kastrupbanen og jernbanen over Øresund mindst er på niveau med det øvrige danske jernbanenet.

Til slut skal jeg oplyse, at jeg derfor ikke finder anledning til at ændre det nuværende ejerskab for Kastrupbanen og forbindelsen over Øresund, heller ikke på baggrund af den konkrete sag, da Jernbanetilsynets afgørelse jo vil blive efterlevet.

Søren Kolstrup (EL):

Indebærer denne ombygning af sikkerhedssystemet på jernbanen over Øresund, at lokomotivførerne herefter kun vil blive udsat for to systemer og ikke som på den nuværende strækning – i hvert fald hvis man tager Helsingør-Malmø – udsættes for tre systemer?

Så vil jeg til sidst gerne gentage mit spørgsmål om, hvorvidt man fuldt ud vil sikre i den kommende proces, at lokomotivførerne inddrages i høringen om og tilrettelæggelsen af arbejdet.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Som jeg også sagde under det tidligere spørgsmål, har jeg fuld tillid til, at Jernbanetilsynet er i stand til at vurdere, hvad det er for nogle krav, der skal stilles, herunder hvor mange signaler der skal til for at sikre, at vi har den maksimale sikkerhed på de danske jernbaner, og det er det, der ligger i Jernbanetilsynets afgørelse.

Hvorvidt lokomotivførerne skal inddrages specielt i det, må være Jernbanetilsynets vurder-

ring i det forløb. Men det går jeg ud fra sker, som det også gør i andre tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2711

6) Til skatteministeren af:

Kristian Jensen (V):

»Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at stoppe de urimelige administrative byrder, som idrætsforeninger er blevet pålagt som følge af kravet om kasseapparat i alle idrætsforeninger med kiosksalg?«

Skriftlig begrundelse

Det er at skyde gråspurve med kanoner, når der stilles krav om, at idrætsforeninger skal udlevere kassestrimler til de idrætsudøvere, som efter træning handler i foreningens kiosk. For at lette arbejdet for idrætsforeningerne bør reglerne ændres.

Kristian Jensen (V):

Det er jo ved at være en sag, vi har haft fat i nogle gange, spørgsmålet om, hvorvidt idrætsforeninger fortsat skal forpligtes til at indkøbe kasseapparater, fordi de har et lille salg af vingummi og andet slik i forbindelse med deres idræts-haller og andre steder.

Venstre rejste problemet i spørgsmål til skatteministeren tilbage i marts, vi kom med et forslag til løsning i april, og nu vil vi gerne her i maj måned høre, om skatteministeren er kommet frem til et løsningsforslag.

Jeg ved, at skatteministeren i sine besvarelser har henvist til, at der skulle ligge en bekendtgørelse, men jeg er også lige så sikker på, at spørgsmålet omkring idrætsforeninger ikke var oppe at vende i den bekendtgørelsesdebat dengang. Jeg har heller ikke fantasi til at forestille mig, at nogen af de partier, der står bag forliget, skulle have interesse i at blokere, hvis skatteministeren nu kunne præsentere en løsning for, hvordan vi kan gøre det nemmere at være frivillig idrætsleder i Danmark.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Momsbekendtgørelsen blev jo ændret den 1. juli 2000, hvor der skete en ændring af fakturareglerne. Og med de nye regler er der fortsat fritage

for udstedelse af faktura ved salg af varer til private i detailhandelen, og disse virksomheder er nu i stedet forpligtet til at anvende et kasseapparat og udlevere en bon til køberen, når det er teknisk muligt.

Ikke teknisk muligt vil sige, at der ikke stilles krav om kasseapparat og udstedelse af kassebon ved salg fra torvestande, kræmmermarkeder og lign., og det vil typisk være virksomheder med kortvarige driftssteder, hvor salgsstedet alene består af eksempelvis en stand eller en vogn, som normalt lukkes ned eller fjernes om aftenen. Det vil normalt også omfatte de små idrætsforeninger, men selvfølgelig kan der være forskelle i det.

Told- og Skattestyrelsen har over for mig oplyst, at Told og Skat grundlæggende ikke har brugt eller vil bruge reglerne til at pålægge de små idrætsforeninger at anskaffe et kasseapparat.

Til det helt specifikke om det rimelige i at forlange kasseapparat i alle idrætsforeninger med kiosksalg mener jeg, at det også må være sådan, at der skal være lighed for loven. Driver en idrætsforening eksempelvis kioskvirksomhed i direkte konkurrence med andre virksomheder, må idrætsforeningen følge de regler, der gælder for de andre. Frivillige foreninger, der har en omsætning på over 20.000 kr., er jo momspligtige.

Idrætsforeninger, som har indrettet sig med kiosk, cafeteria, restaurant og lign. med salg fra faste driftssteder, skal således benytte kasseapparat på samme måde som de virksomheder, der konkurrerer med. Men små foreninger, som ikke har etableret sig med fast driftssted, og som ikke drives i direkte konkurrence med andre virksomheder, er grundlæggende fritaget for kasseapparater.

Kristian Jensen (V):

Man har kunnet læse i dagspressen, at der har været møder mellem Danmarks Idræts-Forbund og skatteministeren, og man har også kunnet læse, at der skulle være snak om, at skatteministeren havde forståelse for problemet. Jeg synes, det er svært at finde den samme forståelse her i salen i dag.

Det er jo ikke en sag, der er kommet op sådan ud af den blå luft. Den er blevet rejst, fordi der er idrætsforeninger, der har mødt som et krav, at de nu skulle ud og investere i de her kasseapparater.

Er ministeren indstillet på, som det fremgik af dagspressen, at gøre en indsats på det her område for at lette arbejdet for de frivillige idrætsorganisationer i Danmark? Eller er ministeren indstillet på at bevare de nuværende administrativt besværlige regler?

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Som det måske mere fremgår af drøftelsen med Danmarks Idræts-Forbund, har vi vedtaget hen over sommeren at se på de problemstillinger, der ligger omkring den frivillige idræt med henblik på at lette det mest muligt. Det er korrekt. Ellers kan der også være ting omkring mødet med DIF's formand, som jeg i henhold til aviserne måske ikke hundrede procent kan nikke genkendende til.

Med hensyn til investeringer i kasseapparater ville det faktisk være forfriskende, hvis hr. Kristian Jensen eller andre kunne komme og vise mig ét eneste eksempel, hvor Told- og Skattestyrelsen har krævet anskaffelse af et kasseapparat. Hvis det drejer sig om de små idrætsforeninger, som jeg omtaler, vil jeg straks se på den pågældende sag. Men for øjeblikket er jeg ikke bekendt med, at told- og skatteregionerne rundt omkring i Danmark har pålagt idrætsforeninger at anskaffe sig et kasseapparat.

Der har jo i øvrigt været mange idrætsforeninger, som har drevet cafeteriavirksomhed, kioskvirksomhed, og som har følt, det var meget praktisk med kasseapparater.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2717

7) Til skatteministeren af:

Eva Møller (KF):

»Vil ministeren være indstillet på at ændre reglerne for betaling af lønsumsafgift, således at oplysningsforbundene ikke skal betale afgift af den del af deres virksomhed, der sker efter lov om folkeoplysning?«

Skriftlig begrundelse

Da loven om lønsumsafgift blev vedtaget, var oplysningsforbundene fritaget for afgiften, da 50 pct. af deres virksomhed var offentligt finansieret gennem offentlige tilskud. Igennem de seneste år er den offentlige støtte faldet med den

konsekvens, at der skal betales lønsumsafgift. Ville det ikke være rigtigt, at begge de to områder inden for folkeoplysningsloven var friholdt for afgift, specielt i lyset af det af regeringen netop udarbejdede charter om det frivillige Danmark.

Eva Møller (KF):

Da man i sin tid indførte lønsumsafgiften, var den kun for virksomheder i den finansielle sektor. Senere udvidede man den til alle ikkemomspligtige virksomheder, men dengang indførte man en generel fritagelse for de frivillige foreninger, som i al væsentlighed var finansieret af det offentlige, det vil sige med over 50 pct.

Derfor blev der ikke nogen særlig undtagelsesbestemmelse for folkeoplysningen, for den var dengang finansieret med over 50 pct. af offentlige midler. Nu er den offentlige støtte gået ned, og derfor rammes folkeoplysningen af lønsumsafgift. Er ministeren indstillet på at ændre denne utilsigtede virkning?

Skatteministeren (Frode Sørensen):

I forbindelse med omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget til en lønsumsafgift, der tidligere alene kun havde omfattet, som fru Eva Møller siger, den finansielle sektor, blev den også udvidet til at omfatte alle virksomheder med momsfrie aktiviteter – eller næsten alle virksomheder – fra den 1. januar 1992.

Den offentlige sektor var fritaget for betaling af arbejdsmarkedsbidrag og blev derfor også fritaget for betaling af lønsumsafgiften. Det drejer sig om den helt offentlige virksomhed og om virksomheder, der overvejende finansieres af offentlige midler. Lønsumsafgiftsloven trækker således en grænse mellem den lønsumsafgiftspligtige private sektor og den lønsumsfri offentlige sektor.

I forbindelse med lovens vedtagelse valgte man efter nøje overvejelser at fastsætte en definition af »overvejende finansieret af offentlige midler«, sådan at hvis det offentlige finansierer mere end 50 pct. af driftsudgifterne, hører det til den offentlige sektor. Den fastsatte grænse mellem den private og offentlige sektor er selvsagt af særlig betydning for grænsetilfældene.

Men jeg er bekendt med, at oplysningsforbundene i nogen udstrækning er kommet til at betale lønsumsafgift, fordi det offentlige tilskud er faldet, således at tilskudsprocenten er kommet under de 50 pct.

Jeg kan også oplyse, at oplysningsforbundene ikke er de eneste, der på grund af faldende offentligt tilskud er kommet tæt på 50 pct.-grænsen og dermed har risiko for at komme til at betale lønsumsafgift; det gælder også en række museer, som har problemer med eventuelt at ville undlade at hæve entréindtægten, fordi man så kommer under den grænse.

Ud over at fritage offentlige virksomheder – altså de beskrevne regler om 50 pct.s tilskud – indeholder lønsumsafgiftsloven også nogle områder, der uanset tilsynsprocenten er fritaget for betaling af afgiften. Det drejer sig f.eks. om virksomheder, der udfører aktiviteter vedrørende amatørsport og social forsorg og bistand.

Jeg er klar over, at netop amatørsporten udgør en stor del af det område, der er omfattet af folkeoplysningslovens kapitel om det frivillige, folkeoplysende arbejde. Det vil sige, at det er rigtigt, som fru Eva Møller anfører i sin begrundelse for spørgsmålet, at en del af de aktiviteter, der er omfattet af folkeoplysningsloven, er fritaget for lønsumsafgiften, mens en anden del, hovedsagelig den folkeoplysende voksenundervisning, kun er fritaget for afgift, hvis over 50 pct. af driftsudgifterne dækkes af offentlige tilskud. Jeg har på baggrund heraf og også på baggrund af henvendelser fra oplysningsforbundene og museerne besluttet af igangsætte en nærmere analyse af de mulige ændringer, der skal foretages af lønsumsafgiften, herunder de økonomiske konsekvenser. I det arbejde vil også indgå eventuelle andre områder, der har en relativt høj grad af finansiering fra det offentlige.

Jeg tror dermed, at jeg kan svare bekræftende på fru Eva Møllers spørgsmål.

Eva Møller (KF):

Tak for svaret.

Jeg vil gerne sige, at jeg er selvfølgelig bekendt med det, ministeren siger. Men netop nu har regeringen udarbejdet et charter om det frivillige Danmark, hvori man siger, at i det frivillige Danmark skabes der forudsætninger for, at mennesker kan mødes i forpligtende samtaler og aktiviteter, og at man her giver mulighed for demokratisk læring og fremmer interessen for det fælles, så det frivillige Danmark i den forstand er af afgørende betydning for det levende demokrati.

På den baggrund har jeg svært ved at forstå, at man med den forholdsvis nye folkeoplysningslov vedtog, at oplysningsforbundene skulle bruge 10 pct. af deres midler på at drive sam-

fundsoplysende virksomhed, når dette charter om frivillighedens Danmark også omfatter sporten og de sociale foreninger, som udtrykkeligt er undtaget fra lønsumsafgift. Hvorfor skal de folkeoplysende virksomheder ikke have præcis den samme behandling? Det harmonerer for mig at se ikke med, at regeringen ønsker at give det frivillige Danmark gode vilkår, fordi det har en stor betydning for udviklingen af vort demokrati.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg har måske lidt svært ved at se den store divergens i vores opfattelse af sagen. Vi er enige om, at det frivillige Danmark skal have gode vilkår, fordi man udfører et godt og almennyttigt stykke arbejde.

Når loven omfatter organisationer, som modtager tilskud fuldt ud eller i overvejende grad fra det offentlige, har jeg altså valgt at se det hele under ét og tage oplysningsforbundene og museerne med, men eventuelt også undersøge: Er der andre, der kan komme ind her?

Jeg kan oplyse, at jeg forventer, at arbejdet kan afsluttes i løbet af august måned, så vi kan få et overblik over, hvilke ændringer der er nødvendige for at sikre, at der ikke sker nogen uretfærdigheder på området. Vi er naturligvis også nødt til at se på, om der kunne være noget konkurrenceforvridende i forhold til amter og organisationer, men jeg er meget positiv over for forslaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2716

8) Til indenrigsministeren af:

Jens Kirk (V):

»Vil ministeren redegøre for regeringens nye holdninger med hensyn til landdistriktsredegørelsen 2001 i henhold til udmeldinger ved konferencen om bæredygtige byer på Hindsgavl Slot ved Middelfart mandag den 7. maj 2001, som bl.a. blev gengivet i artiklen »Uenighed om hvor vi skal bo« i Jyllands-Posten den 8. maj 2001?«

Jens Kirk (V):

For ikke så længe siden havde vi en god, ja, jeg vil kalde det ret frugtbar diskussion om landdistriktsredegørelsen, og da synes jeg i grunden, vi kom vidt omkring og også var enige om man-

ge ting, og det var sådan set en glædelig oplevelse.

Derfor synes jeg, det var en sørgelig oplevelse, da man en dag eller to efter kunne læse i Jyllands-Posten, at nu var det, som om miljøministeren var inde på andre tanker. Det var, som om det, vi alle havde et ønske om, nemlig at der skulle flytte flere ud på landet, så der kunne komme mere sammenhæng i tingene, blev skudt lidt i sæk, og det fik mig til at tænke: Var den divergens imellem indenrigsministeren og miljøministeren en af årsagerne til, at indenrigsministeren ikke gik på talerstolen efter debatten og sagde nogle konkluderende ord, fordi indenrigsministeren vidste, at der var noget på vej fra miljøministeren, som indenrigsministeren ikke var helt enig i?

Er der sket nogen ændring i regeringens landdistriktspolitik? Er det fortsat indenrigsministeren, der tegner den?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan sige, at der er absolut ikke nogen ændringer på vej af den politik, der ligger i landdistriktsredegørelsen, og som vi tog udgangspunkt i under den udmærkede debat. Det er hundrede procent regeringens politik.

Når jeg den dag ikke tog ordet til allersidst, hang det simpelt hen sammen med, at jeg ikke syntes, der var noget nyt at tilføje efter en meget lang debat, som jeg ikke syntes der var grund til at trække i langdrag. Det har absolut intet at gøre med den polemik, der har været i en avis mellem bl.a. miljø- og energiministeren og et medlem af Kommunernes Landsforening, og jeg synes også, at i et indlæg den 10. maj siger miljø- og energiministeren jo meget tydeligt, at han som den øvrige regering selvfølgelig går ind for en udvikling af landsbyerne, som er helt i tråd med det, der ligger i landdistriktsredegørelsen.

Der er absolut ikke noget nyt i regeringens politik i forhold til det, vi har diskuteret. Her synes jeg til gengæld, der var nogle nye og gode toner, og jeg har været meget glad for, at der har været så bred enighed, som der har været i Folketinget, når vi har diskuteret regionalpolitik og landdistrikter.

Jens Kirk (V):

Tak for svaret. Det er lidt beroligende, men vi ved jo, at miljøministeren måske kan være lige som en vis konge for folket. Men solkonge er han dog ikke endnu.

Vil denne lille polemik få indenrigsministeren til ligesom at løfte pegefingern over for miljø- og energiministeren og sige: Pas nu lige på, hvad du går og udtaler dig om, så vi ikke skal have den divergens i den opfattelse, de øvrige partier i grunden har af indenrigsministerens og regeringens landdistriktspolitik?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil også gerne sige tak til indenrigsministeren for svaret, og jeg vil sådan set godt spørge: Kan indenrigsministeren forestille sig – selvfølgelig under et sæt fælles, overordnede regler, som der altid skal være – at vi godt kan få bebygget en del af det åbne land, noget af det åbne land, en lille del af det åbne land? Ligger det inden for det, indenrigsministeren mener om hele udviklingen af landdistrikterne, at folk skal have lov til det?

Jeg tror, Johannes Poulsen har udtrykt det sådan: Hvis vi havde råd, ville de fleste af os bo ude i naturen, ved skov, vand og strand, men nu forsømmer man de mange, der vil noget andet end at bo inde midt i byerne.

Jeg tror, det er meget vigtigt for børnefamilier osv. Det er godt at være ude i frisk luft og opleve fuglene og naturen, og vil ministeren f.eks. give mulighed for, at man kan få lov til at bosætte sig i dele af det åbne land?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg er godt tilfreds med, at miljø- og energiministeren har understreget, hvad det er, han faktisk mener, og at det er i modsætning til den fejlagtige fremstilling i artiklen. Jeg synes, det er en udmærket fremstilling, som jeg mener, at også hr. Jens Kirk kan være tilfreds med.

Med hensyn til spørgsmålet om bebyggelse og ikkebebyggelse i det åbne land har vi jo så netop diskuteret hele landdistriktsredegørelsen, hvori der ligger seks fokuspunkter, som har til formål at styrke befolkningstallet i landdistrikterne, at fastholde og meget gerne øge befolkningstallet i landdistrikterne. Der er forskellige instrumenter, som vi netop diskuterede under debatten om landdistrikterne.

Jeg har ikke nogen planer om at ændre noget med hensyn til det åbne land, og det ligger jo heller ikke i min ressource. Men jeg har i landdistriktsredegørelsen peget på de instrumenter, som regeringen anvender for at styrke landdistrikterne som helhed.

Jens Kirk (V):

Tak for svarene. Det er beroligende, hvis indenrigsministeren ligesom kan tøjle en vis ministers ambitioner på nogle områder, og det håber vi at indenrigsministeren kan leve op til.

Det får mig dog til at spørge, om vi i fremtiden måske kunne forvente, at indenrigsministeren, hvis indenrigsministeren har tid, kunne henvende sig til miljøministeren, næste gang der kommer et forslag fra borgerlig side. Vi har måske en lidt for restriktiv politik for nedlagte landejendomme, når vi snakker om brugen af dem. Man kunne f.eks. godt sige, at en ikkeforurenende virksomhed kunne ligge dér, og det var jo besnærende, hvis man selv og flere kunne cykle på arbejde. Vil indenrigsministeren gå lidt ind i den debat og måske også hviske lidt til miljø- og energiministeren?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes da, der er grund til at glæde sig over, at her kan vi godt mærke, at vi har at gøre med en minister, der er tæt på kommunerne og også forstår de kommunale problemer. Jeg synes, det er en anden tone, vi hører nu, end vi hørte først på eftermiddagen, men lad det nu ligge.

Jeg synes, det er godt, at indenrigsministeren vil tage fat på de ting. Nu er det jo, som indenrigsministeren selv siger, ikke indenrigsministerens ressort, men det er KL til gengæld, og derfor vil jeg gerne spørge indenrigsministeren, om indenrigsministeren vil tage initiativ til, at vi får kontakt til KL om det emne.

Jeg skal ikke kunne sige, hvem det er, der har misforstået hinanden, men det er i hvert fald voldsomt, som reaktionerne kom ude i medierne, da en KL-formand, som netop har hele planlægningen som sin ressort, meldte sådan ud. Så er der noget, der tyder på, at det ville være godt lige at få stemt synspunkterne af, i hvert fald sådan at man får forklaret, at det ikke er meningen at hindre udviklingen ude i landdistrikterne.

Lis Greibe (S):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren ikke føler sig meget tryk ved, at det er landzonebestemmelserne, som er et af de virkemidler, der sikrer, at den sammenfattende fysiske planlægning for by, landsby og åbent land ikke tilside-sættes, og at det i virkeligheden er landzone-

myndigheden, som vurderer konsekvenserne af en yderligere bosætning, herunder udgifter til offentlig service som kloakering, renovering, hjemmehjælp, skolebus og mange andre ting.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan sige sammenfattende til de tre spørgere, at jeg synes, vi har en vældig god proces i gang med at diskutere landdistrikter. Den har jo sit udgangspunkt i Indenrigsministeriet, men vi koordinerer med andre ministerier, og der er derudover kommet et koordinerende udvalg med udgangspunkt i Erhvervsministeriet og opbakning, så vidt jeg husker, fra hele Folketinget.

Man er hele tiden opmærksom fra alle sider på både den eksisterende lovgivning og regulering, og hvad der er behov for, for at vi kan sikre bæredygtig udvikling i lovgivningen. Processen er altså i fuld gang, og jeg har ikke yderligere at tilføje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 62:

Forespørgsel til fødevareministeren:

»På baggrund af Folketingets vedtagelse nr. V 61 om en udvikling af fiskeriet bedes ministeren redegøre for regeringens drøftelser med fiskerisektoren om en revision af den danske fiskeriforvaltning og om regeringens forslag til en tilpasning af fiskeriforvaltningen i det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, om en udvikling af forvaltningen af de demersale fiskerier og en udvikling af kystfiskeriet samt regeringens vurdering af menneskelige og naturgivne påvirkninger af fiskebestandene og af bundsløbende fiskeredskabers påvirkning af havbunden.«

Af Olé Vagn Christensen (S), Jens Kirk (V), Lene Espersen (KF), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD), Vibeke Peschardt (RV), Ole M. Nielsen (KRF) og Thorkild B. Fransgaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 3/4 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/4 2001).